

Stanisław Żytkowski

Senator z województwa gorzowskiego

W wyborach do Senatu 4 czerwca 1989 r. otrzymał 94 934 głosy, czyli 56,51% oddanych głosów ważnych (167 982).

Sekretarz Komisji Praw Człowieka i Praworządności.

Członek Komisji Samorządu Terytorialnego.

Urodził się 1.01.1948 w Gorzowie Wielkopolskim w rodzinie chłopskiej pochodzącej z woj. tarnopolskiego. Rodzice prowadzili gospodarstwo rolne, ponadto ojciec pracował w Gorzowie jako magazynier.

W 1965 ukończył Liceum Ogólnokształcące nr 19 w Gorzowie Wlkp. i rozpoczął studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W czasie studiów był w 1968 ukarany przez rektora upomnieniem za udział w tzw. wydarzeniach marcowych.

Po ukończeniu studiów (1970) odbył aplikację w Sądzie Powiatowym w Gorzowie Wlkp.; w 1972 złożył egzamin sędziowski i został mianowany asesorem, a w 1974 sędzią. Do końca 1977 orzekał w Wydziale Cywilnym, następnie w Wydziale Rodzinnym Sądu Powiatowego (później Rejonowego) w Gorzowie. W czerwcu 1978 odszedł z sądownictwa i podjął pracę jako radca prawny w Zakładzie Inwestycji i Budownictwa Wojewódzkiego Związku Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”. W 1978—1984 był radnym MRN.

W maju 1981 został radcą prawnym Zarządu Regionu Gorzów Wielkopolski NSZZ „S”. Internowany po wprowadzeniu stanu wojennego, więziony w kilku ośrodkach, zwolniony w lipcu 1982. Od września 1983 do listopada 1988 pracował jako specjalista ds. organizacyjno-prawnych w Wojewódzkim Zakładzie Usług Wodnych w Gorzowie, a w okresie grudzień 1988 — maj 1989 jako radca prawny w Gminnej Spółdzielni „SCh”.

Natychmiast po zwolnieniu z internowania podjął działalność w podziemnych strukturach utworzonej w czerwcu 1982 RKW w Gorzowie Wlkp., w związku z czym został w styczniu 1984 aresztowany i przez pół roku przebywał w areszcie śledczym pod zarzutem zorganizowania Radia „S” i kierowania nielegalnymi strukturami „S” w Gorzowie; uwolniony na mocy amnestii w lipcu 1984. Od podjęcia w styczniu 1988 jawnej działalności przez Radę Regionu NSZZ „S” w Gorzowie pełnił funk-

cję jej przewodniczącego; w maju 1989 został oddelegowany do pracy etatowej w Radzie Regionu. W maju 1989 otrzymał też zgodę ministra sprawiedliwości na prowadzenie prywatnej kancelarii adwokackiej, o co ubiegał się od 1982. Działacz duszpasterstwa ludzi pracy w Gorzowie, jest też członkiem założycielem gorzowskiego koła Towarzystwa Pomocy im. Brata Alberta.

Żonaty; żona Stanisława pracuje w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu Wewnętrznego; ma dwóch synów: Jakuba (14 l.) i Ignacego (8 l.).